

Man gik derpaa til den 4de Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov, hvorved Esbjerg Kommune oprettes til Købstad.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1195 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 909 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Der er intet til Hinder for Sagens Behandling, da Betænkningen er afgiven i rette Tid.

Lovforslagets Paragraffer med de der-til stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Johnsen): Som det af Betænkningen fremgaar, er Udvalget enig om at tiltræde Lovforslagets Hovedbestemmelser, at Esbjerg Kommune oprettes til Købstad. Der har vel, som Betænkningen ligeledes viser, været nogen Betænkelighed ved netop at gaa denne Vej for at skaffe Esbjerg Kommune Lovhjemmel til et mere fyldestgørende kommunalt Apparat, som den trænger til, efter at Kommunen er bleven ganske forvandlet fra en Sognekommune til en Plads, der fuldstændig ligner vore store Provinskøbstæder, i Stedet for at gaa en af de andre Veje, som lige saa godt kunde føre til Maalet uden at medføre den Ubillighed mod Købstæderne, som Lovforslaget her vil bevirke. Men forskellige Hensyn have dog været stærkere, navnlig det, at Esbjerg i høj Grad trænger til saa snart som muligt at faa en Omordning af sine kommunale Forhold, og man har saa beroliget sig med, at lignende Tilfælde vel næppe ret snart igen ville komme frem.

Om Ændringsforslagene er Udvalget enig, naar undtages Ændringsforslaget under Nr. 2. — Ændringsforslaget under Nr. 1 er en Redaktionsændring, idet man har ment, at det var mindre korrekt, naar Lovforslaget siger, at Købstadlovgivningens Forskrifter skulle være anvendelige paa Esbjerg, da denne Lovgivning omfatter baade den særlige og den almindelige, og det selvfølgelig kun er den sidste, her er Tale om. — Angaaende Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2 skal jeg bemærke, at efter de Oplysninger, der findes i en

Skrivelse fra Justitsministeren, som er vedføjet Betænkningen som Bilag, ere de Forretninger, som ere forbundne med Retsbetjentembedet i det nuværende Skads Herred, af et ganske overraskende Omfang, for flere Forretningers Vedkommende større i Antal end nogle af Landets største Jurisdiktioner, og Retsbetjenten kan derfor heller ikke selv overkomme den Del af Forretningerne, som han personlig burde have med at gøre, men maa overlade adskilligt af samme til andre, hvad der selvfølgelig ikke er i sin Orden. Ved Overgangen til Købstad vil der blive endnu flere Forretninger, idet der er Forretninger, som ville komme til at paahvile ham, som han ikke før har haft med at gøre, f. Eks. Udpantninger. Disse foretages nu af Sognefogderne — der er vistnok to i Esbjerg — men naar Esbjerg bliver Købstad, gaa Udpantningerne over til Retsbetjenten, og de ere ikke ubetydelige i en By af den Størrelse. Naar man saa tillige vil paalægge Retsbetjenten at være Borgmester i en saadan By, hvor der vil være mange betydelige Ting at varetage paa det kommunale Omraade og meget for Borgmesteren personlig at udføre, som han ikke kan overlade til andre, maa det sikkert indrømmes, at det bliver mere end forsvarligt at paalægge en enkelt Mand, da man paa Forhaand kan sige, at det kan han ikke tilnærmelsesvis overkomme. — Man har dernæst ment, at det i flere Henseender vilde være uheldigt, saaledes som Forslaget bestemmer, at henlægge Landdistriktet under Købstaden under Navn af Esbjerg Købstad. For det første er det jo underligt at kalde ogsaa Landdistriktet Købstad, og desuden vil det medføre praktiske Ulemper navnlig for Landbefolkningen, idet den da ofte paa Retsdage vil kunne komme til at vente meget længe, inden den kan komme for Retten og blive færdig. Hvis der derimod er to Jurisdiktioner, som jo er det sædvanlige i lignende Tilfælde, vil det ikke medføre slige Ulemper. Selvfølgelig skulle disse Jurisdiktioner, Esbjerg Købstad og Skads Herred, henlægges under samme Retsbetjent. Mindretallet har ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, men har henholdt sig til Lovforslagets Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 3 er stillet, fordi man mener, at det er ubilligt mod de næringsdrivende, der ved Udgangen af 1898 midlertidig maatte have nedlagt deres Næringsadkomster, at de, hvis de atter ville optage deres Næring efter 1ste Januar 1899, skulle løse ny Nærings-